

6) ОЛИГОЦЕНСКА СЕРИЯ.

Тази серия е несравнено много по-слабо развита в България отколкото еоценската. Нейните пластове доказани сж до сега около Бургазъ покрай Ваякьойското езеро и на юго-изтокъ отъ Ходжамаръ, а по на западъ около с. Кирмитликъ въ Карнобатско и въ Сливенския Балканъ. Само първитъ и последнитъ сж морски образувания, а останалитъ сж брахични.

1. Около Ваякьойското езеро. — Веднага надъ Приабонскитъ пѣсъчни варовици, около юго-западния край на Ваякьойското езеро, издигатъ се на западъ отъ Казанъ дере, зеленикаво-пепеливи, мергелно-глинени пластове, въ които се намиратъ добре спазени фосили отъ долно-олигоценска възраст. Тия меки скали образуватъ върху южния брѣгъ на езерото яроветъ, западно отъ с. Мугрисъ, когато въ противоположностъ, северниятъ брѣгъ на сщщото езеро е равенъ и нийде къмъ северъ сжщитъ скали не се откриватъ.

Край Ваякьойското езеро върху стръмнината се открива следния редъ на пластоветъ:

- 1) Най-горе тънъкъ хумозенъ слой;
- 2) Ужълтъ червеникавъ глиненъ пластъ, около метъръ дебелъ;
- 3) Синкава мергелна глина въ тънка прислойка до 0,15 м.;
- 4) Ужълта червена, лимонитна глина, дебела колкото и предидущата;
- 5) Пепеливо-зеленикава мергелна глина, доста дебела (20—25 м.), която достига до нивото на езерото.

Вкаменелоститъ, които малко или много се намиратъ въ всички слойове на тая серия, по най-вече се забелязватъ къмъ източната страна, къмъ Казанъ дере; тѣ намаляватъ постепенно къмъ западъ, даже и съвсемъ рѣдки ставатъ въ посока на юго-западния край на Ваякьойското езеро.

Отъ богатата долно-олигоценска фауна, събрана въ стръмнината край езерото, ще споменемъ само:

Nummulites Boucheri de la Harpe, *Flabellum* aff. *Woodi* M. Edw. et Haime, *Cycloseris* cfr. *Perezi* Haime, *Pecten Menkei* Gldf., *Spondylus Buchi* Phil., *Ostrea submissa* Desh., *Ostrea prona* Wood. var., *Limopsis* cfr. *costulata* Gldf., *Cardita Süssi*